

הזינוק

ל. טולסטוי

הספינה עברה סביב העולם והייתה בדרך הביתה. מזג האוויר שקט גרם לכולם לעלות על הסיפון. בין האנשים הסתובב קוף גדול ושעשע את כולם. הוא התגלגל, קפץ, עשה פרצופים מצחיקים ואפשר היה לראות כי הוא משתעשע בעצמו ולכן גם מתפרע עוד יותר. הקוף דילג אל בנו של רב-חובל

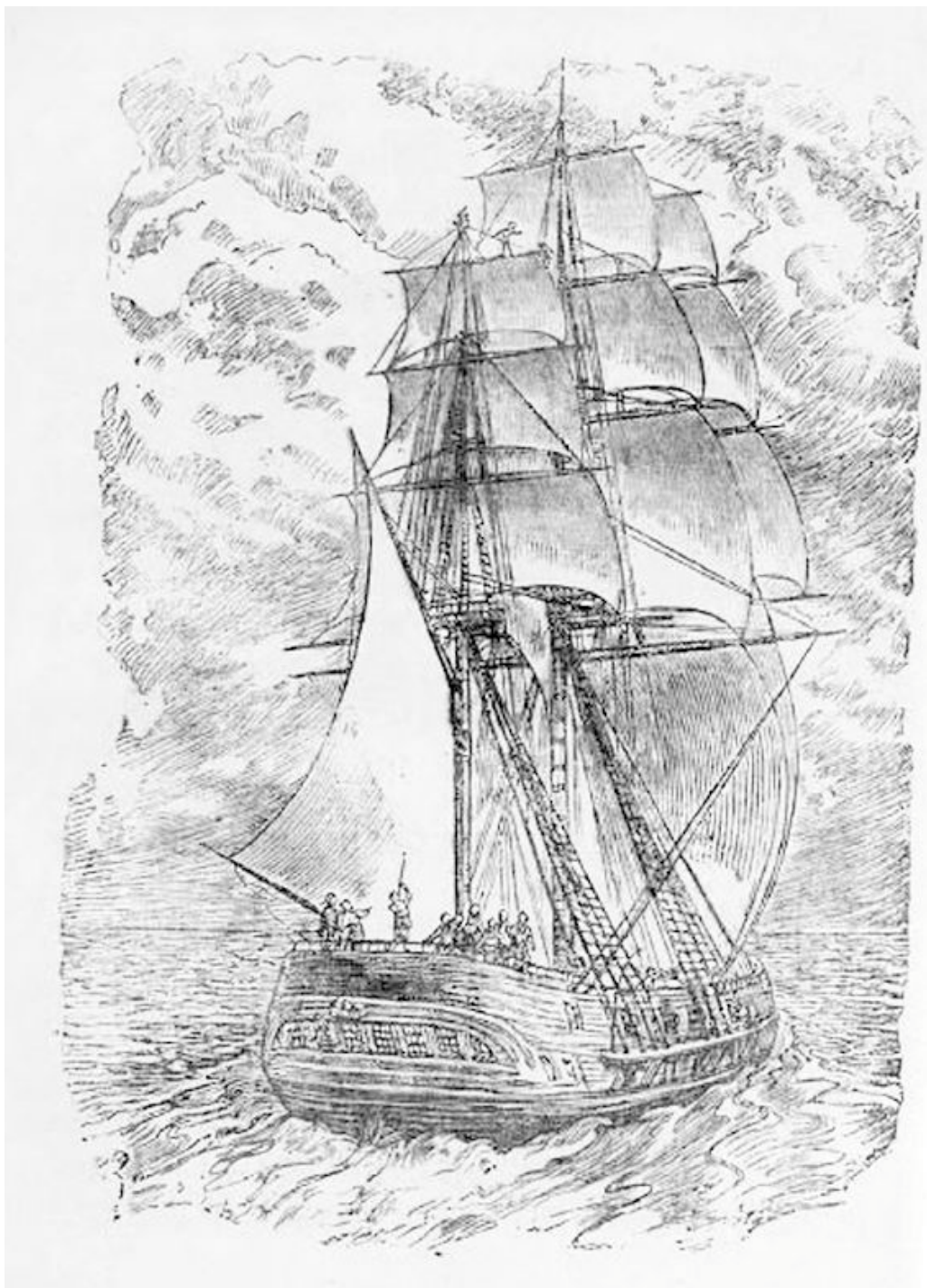
הספינה, נער בן שתיים-עשרה, הוריד מראשו כובע קש וחבש אותו לעצמו, ואז קפץ גבוה על התורן. כולם צחקו והנער, שנשאר ללא כובע, לא ידע האם לצחוק גם כן, או להתרגז. הקוף התיישב על הקורה הראשונה של התורן, הוריד את הכובע והתחיל לקרוע אותו בשיניו. הוא כאילו בכוונה התגרה בנער, הצביע עליו ועשה לו פרצופים. הנער איים עליו באצבע וצעק עליו, אך הקוף עוד יותר נשך ופירק את הכובע. המלחים צחקו והנער הסמיק, הוריד את המעיל ורץ

היה הכובע, היה מרוחק כשני מטר
מהתורן עצמו, כך שלא ניתן היה
להגיע לשם בלי לעזוב את התורן ואת
החבל הקשור אליו.

אך הנער התלהב מאוד. הוא עזב את
התורן ועלה על הקורה.

אחרי הקוף אל התורן. תוך רגע הוא
עלה בחבלים עד הקורה הראשונה,
אבל הקוף קפץ מהר יותר ותוך רגע,
יחד עם הכובע, עלה גבוה יותר.
"לא תברח ממני!" קרא הנער ועלה
גם הוא. הקוף התגרה בו ועלה גבוה
יותר, אבל הנער התלהט ולא ויתר.
וכך הקוף והנער תוך דקה אחת הגיעו
עד ראש התורן. שם הקוף התמתח
ותלה את הכובע בקצה הקורה
האחרונה ובעצמו עלה לקצה העליון
של התורן, ושם התפתל, חרק בשיניו
והשתעשע. קצה הקורה, שעליו תלוי

כולם על הסיפון הסתכלו וצחקו, כי
נהנו מהמרוץ בין הקוף ובנו של
רב-החובל, אך כשראו שהנער עזב
את החבל ועלה על הקורה בידיים
פרושות, נאלמו מפחד. אילו הנער רק
מעד, היה מתרסק על הסיפון. ואפילו
אם לא ימעד, יגיע לקצה הקורה וייקח
את הכובע, קשה יהיה לו לחזור אל
התורן.
כולם הסתכלו עליו וחיכו במתח מה
יקרה, אך פתאום מישהו קרא מרוב
פחד.
הנער התעשת מהצעקה הזו, הסתכל

למטה והתנדנד.

באותו רגע רב-החובל של הספינה יצא מהתא שלו. בידו החזיק רובה, כי התכוון לירות בשחפים. הוא ראה את בנו על הקורה ומיד כיוון את הרובה וצעק:

"למים! קפוץ מיד למים! אירה!"

הנער הביט אך לא הבין.

"קפוץ כי אחרת אירה! חד, שתיים..."
ורק כשאבא שלו קרא "שלוש" הנער לקח תנופה וקפץ עם הראש למטה.
כמו כדור התותח חכה גופו של הנער למים, והמים עוד לא הספיקו לכסותו

כשתריסר מלחים קפצו מהספינה

לים. תוך ארבעים שניות, שנראו ארוכות ביותר לכולם, עלה לפני הים הגוף של הנער. המלחים תפסו אותו והוציאו לסיפון. אחרי דקות ספורות יצאו המים מפיו והוא התחיל לנשום.
כשרב-החובל ראה זאת הוא קרא פתאום, כאילו דבר מה חונק אותו, ורץ חזרה לתאו, כדי שאף אחד לא יראה איך הוא בוכה.